

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.24.11C09>

چوونه ناویه کی ژانره ئه ده بیبه کان له رۆمانی (فاتیلای مهاباد قهره داغیدا

جهلال ئەنوهەر سه‌عید

به‌شی زمانی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی مه‌خموور، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ریمی کوردستان – عێراق

Article Info		پوخته:
Received:	September, 2023	<p>ئاشکرايه كه ئيمه بۆ باسکردن له هه‌موو زاراوه و ژانریکی ئه‌ده‌بیدا، ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ بۆچوونه‌کانی ئه‌فلاتون و ئه‌رستۆ که نزیکه‌ی دوو هه‌زار و دووسه‌د ساڵ له لایه‌ن ره‌خنه‌گرانی کلاسیکی ئه‌وروپی وه‌کو چۆن ریز له کلێسا و ده‌ستووری ده‌ولت ده‌گیرا، به هه‌مان شێوه ریز له‌و بۆچوونه‌ی ئه‌وان ده‌گیرا و ئه‌سته‌م بوو بۆتوانی‌ت لێیان لایدریت. ئه‌وان که ژانره‌کانیان بۆ شیعری گۆرانی، دراما (تراژیدی و کۆمیدیا) و داستان دابه‌شکردبوو، سنووریکی پۆلایینیشیان له‌نیوانیاندا دروستکردبوو و هه‌رگیز رینگه‌یان نه‌ده‌دا ئه‌م ژانره‌ تیکه‌لی یه‌کتەر بێن، چونکه بروایان به پاکزی جۆر هه‌بوو. به‌لام دوا‌ی هاته‌ن‌ئارای رپبازی رۆمانسیزم، ورده ورده ئه‌و سنووره کالبووه‌وه و چیتر شتیک نه‌ما به ناوی پاکزی جۆر و هه‌موو ژانره‌کان ئامیژیان بۆ یه‌کتەر کرده‌وه. به‌لام رۆمان له هه‌موو ژانره ئه‌ده‌بیه‌کانی تر زیاتر باوه‌شی بۆ ژانره‌کانی تر کردووه‌ته‌وه و له هه‌مووشیان زیاتر ده‌توانی‌ت چهن‌دین ژانری تر له خۆیگریت. رۆمانی (فاتیلای مهاباد قهره‌داغیش یه‌کیکه له‌و رۆمانانه‌ی که ئامیژی بۆ چهن‌دین ژانری تری وه‌کو دراما و ژاننامه به هه‌ردوو جۆره‌که‌یه‌وه (خودی و باه‌تی) کردووه‌ته‌وه، سه‌رباری ئه‌وه‌ی که خۆی رۆمانیکی مژوویشه. بۆیه لێره‌دا هه‌ولده‌هین ئه‌و ژانره‌ی چوونه‌ته ئامیژی ئه‌م رۆمانه‌وه و بوونه به به‌ردی بناغه‌ی نووسینی رۆمانه‌که ده‌ستنیشان بکه‌ین و جیا‌یان بکه‌ینه‌وه.</p>
Revised:	February, 2024	
Accepted:	March, 2024	
Keywords		
رۆمان، فاتیلای، دراما، ژاننامه‌ی خودی، گه‌شت		
Corresponding Author		
Jalal.saeed@su.edu.krd		

پیشه‌کی:

هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی ئه‌ده‌به‌وه، که‌م تا زۆر ژانره‌کان سنووری یه‌کتریان بریوه و تیکه‌لی یه‌کتربیونه. واته هه‌رگیز ده‌قیکی ئه‌ده‌بی به ته‌واوی سه‌ر به‌ژانریکی ئه‌ده‌بیه‌ی نه‌بووه و پاکز نه‌بووه وه‌کو ئه‌رستۆ بانگه‌شه‌ی بۆ کردووه. دراما و تیرای ئه‌وه‌ی که هه‌مووی گفتوگۆ بووه، که‌م تا زۆرێک گه‌رانه‌وه و وه‌سفی تیا‌بووه. داستان له بنه‌رته‌دا پشت به گه‌رانه‌وه ده‌بسته‌تیت. به‌لام یاسا و بۆچوونه‌کانی ئه‌فلاتون و ئه‌رستۆ له لایه‌ن ره‌خنه‌گرانی دوا‌ی خۆیا‌نه‌وه بوون به یاسا‌گه‌لیکی عورفی و به هه‌موو شێوه‌یه‌ک ئه‌م تیکه‌لوی و ناوتیبوونه‌یان قه‌ده‌غه‌کردووه. هه‌تا به پاشه‌کشه‌ی کلاسیک و هاته‌ن‌ئارای رۆمانسیه‌ت یاساکان نه‌مان و سنووره‌کان کالبوونه‌وه و ژانره‌کان وه‌کو رۆله‌ی دایک و باوکێک که له یه‌ک خۆین بن باوه‌شیان بۆ یه‌کتی کرده‌وه.

ناونیشانی توێژینه‌وه‌که:

ناونیشانی توێژینه‌وه‌که بریتییه له (چوونه‌ناویه‌کی ژانره ئه‌ده‌بیه‌کان له رۆمانی (فاتیلای مهاباد قهره‌داغیدا). واته ته‌نیا یه‌ک رۆمان که‌ره‌سته‌ی کاری توێژینه‌وه‌که‌یه.

گرنگی توێژینه‌وه‌که:

گرنگی توێژینه‌وه‌که له‌وه‌دا خۆی ده‌بی‌ن‌ن‌ه‌وه که هه‌تا ئیستا زۆر که‌م له‌باره‌ی دیارده‌ی چوونه‌ناویه‌کی ژانره ئه‌ده‌بیه‌کان له ژانریکی تردا کراوه. ئه‌مه‌ش هه‌ولتیکی خا‌که‌رایانه‌یه و به هه‌یواین جینگیه‌کی زۆر بچووکیش بێت، بگریت.

پرسیاری توێژینه‌وه‌که:

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا، هه‌ولده‌هین وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ بده‌ینه‌وه که تا چهن‌د رۆمانی (فاتیلای) دوور له له‌خۆکردن و سه‌پاندن، توانیویه‌تی باوه‌شی خۆی بۆ ژانره‌کانی تر بکاته‌وه. هه‌روه‌ها نووسه‌ر تا چهن‌د توانیویه‌تی ئه‌م ژانره‌ له په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌دا به شێوه‌یه‌کی هونه‌ری کۆبکاته‌وه.

میتۆدی توێژینه‌وه‌که:

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا میتۆدی وه‌سفی و شیکاریمان په‌یره‌و‌کردووه که خۆی له ده‌ستنیشاکردن و جیا‌کردنه‌وه‌ی ژانره جیا‌وازه‌کان و شوێنی چوونه‌ناویه‌کیان له‌گه‌ڵ تردا، ده‌بی‌ن‌ن‌ه‌وه. هه‌روه‌ها به پێی پێویست نموونه‌کانمان شیکردووه‌ته‌وه.

پیکهاتە تۆئینەوه کە:

تۆئینەوه کەمان لە دوو بەش پیکهاتوو. لە بەشی یەكەمدا، لە سێ خالی سەرەکییدا، تیشکمان خستوووە سەر زاراوه و پێناسەى ژانرە ئەدەبىيەکان و ھەرھەوا چوونەناویەکی ژانرە ئەدەبىيەکان لەنێوان رەتکردنەوه و پەسەندکردنەوه. لە بەشی دووھەمدا، ھەموو ئەو ژانرە ئەدەبىيەمان دەستپێشان کردوو کە لە رۆمانى فاتیلادا چوونەتە ناو یەك و پیکەووە بنیاتی ھونەرپێ رۆمانە کەیان پیکهاتوو، وەکو (دراما، شیعەر، کورتیلە چیرۆك، گەشتنامە، رۆژانە یاداشت).

لە کۆتاییدا، ئەو ئەنجامنامەمان خستووھەرۆو کە تۆئینەوه کە پێیگەشتوو. دواتر لیستی سەرچاوەکان و پوختەى تۆئینەوه کەمان بە ھەردوو زمانى ھەرەبى و ئینگلیزى یاداشتکردوو.

بەشی یەكەم**زاراوه و پێناسەى ژانرە ئەدەبىيەکان****1. زاراوهى ژانر:**

بەر لە ھەر شتێك پێویستە ئاماژە بۆ ئەو بەكەین کە زاراوهى ژانر Genre تەنیا "تایبەت نییە بە بوارى شیعرییەت و ئەدەب، بەلكو وەكو وشەى كى فەرھەنگى (معجمي) بە شێوھەى كى گشتى واتای بنەچە دەگەيەنیت. دیارە کە زاراوه لاتینیە کەى بەرانبەریشى Genus, Generis کە خۆى لێیوھە وەرگیراوه، جەخت لەسەر ھەمان واتا دەکاتوھ. لە سەرھەمى رێنێسانسێشدا ھەر بە واتای بنەچە و سەرچاوه بەکارھاتوو" (ستالونى، ۲۰۱۴، ۱۷ - ۱۸).

کەواتە، زاراوهى ژانر Genre کە لە زمانى فەرھەنگىيەو ھاتوووە ناو زمانى ئینگلیزىيەو، لە وشەى Genus ی لاتینیيەو وەرگیراوه، ئەمیش بە مانای لەدایکوونى بوونەوھەرێكى نوێ دیت کە پێشتر نەبوو. واتە خۆى سەرچاوهى بەکەمە. لە زمانى ئینگلیزىیدا چەندین وشەى دیکە ھەن بەرامبەر بە وشەى ژانر، وەکو (Kind, Form, Category, Type, Mode, Class)، پێشتریش لە زمانى ئینگلیزىیدا Literary Kind بەکارھاتوو کە لە ھەموو وشەکانى تر لە وشەى ژانرەو نزیكتر، بەلام دواتر و تا ئێستاش Literary Genre جیگای گرتووتوھ و وەکو زاراوهى كى فەرھەنگى لە لێكۆلینەوھى ئەدەبىيە و رەخنەيیدا چەسپوو (الساعدي، ۲۰۰۶، ۱۲۵). بەلام وێرای ئەمەش، تا ئێستاش لەلای نووسەرەن و رەخنەگرانی ئەو رۆپیدا چەندین زاراوه و دەستەواژەى تر بەکارھەنریت، وەکو (پۆلێنکردنى بنەپەتیی) لە لای رینیە ویلک و ئۆستەن وارین، لەلای جیرار جینیٹیش زاراوهى كى (جۆر، شێوازى دارشتن، فۆرمى ئێستاتیکى، ژانرى كۆكەرەو) دەبیرن. تۆدۆرۆفیش (فۆرمى سروشتى) بەکاردێنیت و زیمتۆریش زاراوهى (نەریتى ژێرەو) بەکاردەھینیت. ھەرچى كارل فیتۆر، زاراوهى یان دەستەواژەى (ھەلوئیسى بنەپەتیی پیکهاتن) بەکاردەھینیت (القاضي، 1998، 27). لە راستیدا ئەم ھەموو زاراوه و دەستەواژەى نیشانەى پشێوى و شپزەبى نووسەرەن سەبارەت بە زاراوهى (ژانر) کە ھىچ بنەما و پێویستىيەك بۆ ئەم دۆخە نییە. لە زمانى ھەرھەمیشدا وشەکانى (جنس، نوع، فن، نمط، ضرب، طرز) بەرامبەر بە وشەى ژانر بەکاردێت، بەلام بەزۆرى ھەر وشەى (جنس و نوع) بەکاردێن، ھەرچەندە کە (جنس) لە (نوع) گشتگیرتر و فراوانتر، بۆ نمونە: ئاژەل - حەیان (جنس)ھ، بەلام مەرؤف (نوع)ھ.

لە زمانى کوردیشدا، زاراوهى (ھونەرە کانی ئەدەب) بەکارھاتوو وەکو لای (شوکریە رەسوول و ھیمداد حوسین، ھەرھەوا زاراوهى (جەشە ئەدەبىيەکان) لە لایەن ھەفأل ئەبوبەكر و حەمە مەنتکەو بەکارھاتوو. زاراوهى (جۆرە ئەدەبىيەکان)یش زیاتر لە ناخواتى رۆژانەدا بەکاردێت. بەلام ئێستا تا رادەيەك ھەر زاراوهى (ژانرە ئەدەبىيەکان)ى ئینگلیزى جیگای ھەموانى گرتووتوھ و لە نووسیندا زیاتر ھەر ئەو بەکاردێت.

2. پێناسەى ژانرى ئەدەبى:

دیارە کە ژانرە ئەدەبىيەکان پێناسە گەلێكى زۆرى بۆ کراوه، ئەمەش بە ھۆى گۆران و پەرسەندنى بەردەوامى چەمکە کەى و، ھەرھەوا ئەو زاراوه زۆرى کە بوونەتە ھۆى زۆرى پێناسەکان. لە ئێنسکۆپىیدا بەریتانییدا بەم شێوھە پێناسەى ژانرە ئەدەبىيەکان کراو: "جۆرێکە لە کارگەلێكى ئەدەبىيە کە لەگەل یەكتردا، لە بابەت و شێواز و شێوھە و مەبەستدا، ھاوبەشن" (الساعدي، ۱۹۹۹، ۱۲۵). دانەرى ئەم پێناسەيە ھەوڵێكى زۆرى داوھ تاكو گرنگترین ئەو رەگەزە کۆبکاتوھ کە بەژانرکردنى ئەدەبىيە لەسەر بنیاتنراوھ. (رینیە ویلک و ئۆستەن وارین)یشوھ، وەك چۆن کێسا و زانکو و دەولەت دامەزرانوھ، بەو شێوھەش وەکو "دامەزرانوھەك" لە ژانرى ئەدەبى دەروان" (ویلک و وارین، ۱۹۷۲، ۲۹۵). بۆیە كاتێك دیتە سەر پێناسەى ژانرە ئەدەبىيەکان، دەلێن: "ژانرە ئەدەبىيەکان پەرسىيێكى رێكخراوھەيە کە ئەدەب و مێرووى ئەدەب بەپێى كات و شوێن پۆلین ناکات، بەلكو بەپێى بنیات و رێكخستنى جۆرگەلێكى ئەدەبىيە پەسپۆر یان تايبەتمەند پۆلینى دەكات" (ویلک و وارین، ۱۹۷۲، ۲۹۶). ھەرھەوا بەلای (مجد القاضي)یەوھ ژانرى ئەدەبى "چەمکىيى روتوھ و پێگەيەكى تايبەت لەنێوان دەق و ئەدەبدا ھەيە، پلەيەكى نێوھندىيە دەتوانن لە ميانەيدا چەندین دەق پیکەوھ گرتبەدین کە چەندین تايبەتمەندى روتوھ لەنێوانیاندا ھەيەت" (القاضي، 1982، 27). جەمیل حەمداویش تا رادەيەكى زۆر ھەر قسەکانى (ویلک و وارین) دووبارە دەکاتوھ و پێوايە کە ژانرى ئەدەبى: "بنەمايەكى رێكخراوھى و پێوھەرێكى پۆلینکارییە بۆ دەقەکان و دامەزرانوھەكى تېورىيىيى جیگەرە لە ميانەى پەرسىيى جیگەرە و گۆراندا کار لەسەر رێكخستنى دەق و دیاریکردنى بنەماکان و جیگەرکردنى بنیاتی واتای و ھونەرى و ئەركى دەق دەكات، ھەرھەوا ژانرى ئەدەبى رۆلێ دەبیت لە پاراستنى جۆر و چاودێرىکردنى گۆرانە ئێستاتیکىيەکانى دەق کە لە ئەنجامى لادان و سەرپێچىکردنى جۆرەوھ دیتە ئاراوھ" (حەمداوى، 2015، 19). وەك دەبینن تەواوى پێناسەکان جەخت لەسەر لایەنى زمان و بنیاتی ھونەرى دەق دەکەن، لەگەل ئەو بنەما و سیما و تايبەتمەندیانەى کە چەندین دەق تێیدا ھاوبەشن و لە ھەمان کاتدا لە دەق و ژانرى تری جیا دەکاتوھ.

3. چوونەناویەكى ژانرە ئەدەبىيەکان لەنێوان رەتکردنەوه و پەسەندکردنەوه:

سەبارەت بە پەسەندکردن و رەتکردنەوهى ژانرە ئەدەبىيەکان و، ھەرھەوا جیاکردنەوهیان یان تیکەلکردنیان، دەتوانن دوو قوئاغ جیا بەکەینوھ:

أ- **قوئاغى یەكەم؛** لە ئەرستۆوھ دەستپێدەكات و بانگەشە بۆ (پاکژبى ژانرەکان) دەكات. لە کتیبى (ھونەرى شیعەر)دا، ئەرستۆ ژانرەکان بەم شێوھە دا بەشدارە:

- شیعرى گۆرانى، کە تیايدا تەنیا نووسەر یان شاعیر قسە دەكات.
- دراما (تراجیدیا و کۆمیدیا)، کە تیايدا تەنیا کارەکتەرەکان قسە دەکەن.

داستان، که تبايدا نووسەر و کاره کتەریش قسه دەکەن (ویلک و وارین، ۱۹۷۲، ۲۹۷).

هەك لەم دابەشكارییهدا دەردەكەوتیت ئەرستۆ ڕینگە بە تیکەلکردن و چوونەناویەکی ژانرەکان نادات. بۆچوونەکانی ئەرستۆ لە کەلهپووری رۆژئاوادا، بوون بە سەرچاوە و سروشی (ئیلهام) راستەقینە بۆ رەخنەگرە کلاسیکەکان، بگرە بوو بە بنەمایەکی سەرەکی تاكو بۆچوونەکانی خۆیان لەسەری بنیات بنن. کلاسیکەکان بە جیگیرییەکی بێ کۆتاییەوه رەفتاریان لەگەڵ ژانرە ئەدەبیبیەکاندا دەکرد و بۆچوونەکانیان بە شتوویەکی دەقوادەقی (حرفی) پراکتیزە دەکرد. ئەوان قەبولیان نەبوو کە ژانرە ئەدەبیبیەکان تیکەلکەرن و بەلایانەوه بەسەند نەبوو کە کاریکی تراجیدی چەند دیمەنێکی کۆمیدی لەخۆبگریت و بە پێچەوانەشەوه (سالم و السعیدی، ۲۰۰۶، ۱۳۵). ئەم جیاکردنەوهیەش لەسەر بنەمای جیاکردنەوهی چینایەتی بوو، هەك چۆن لە بواری کۆمەلایەتیییدا ڕینگە نەدراوه بە تیکەلاری و ژن و ژنخواری لەنیوان چینه جیاوازهکاندا (چینی سەرەوه و خواروه) بکریت، بە هەمان شتووه ژانرەکانیان لە یەكتری جیاکردووتەوه و پۆلێنیاکردووه: داستان و تراجیدی باس لە کیشەکانی پاشا و خانەدانەکان دەکات. کۆمیدیا باس لە کیشەکانی چینی ناوهراست دەکات. هەرچی خەلکی عوام و خەلکە رەشۆکەکەیه، ئەوا لە رینگای داشۆرین و کۆمیدیای ناوچهییەوه (عامی) کیشەکانی ژانیان دەخرنەروو (ویلک و وارین، ۱۹۷۲، ۲۹۷). بەم شتوویە بە لای کلاسیکەکانەوه دەستنیشانکردنی ژانری ئەدەبی بۆ هەر دەقیکی ئەدەبی لە ئەرکە گرنگەکانی رەخنەیی ئەدەبیبیە.

ب- **قۆناغی دووهم**؛ ئەم قۆناغە بە هاتنەئارای رۆمانسییەت و پاشەکشە و وەلانانی بۆچوونەکانی ئەرستۆ دەستپێدەکات کە نزیکە دوو هەزار ساڵ بەردەوام دەبێت. رۆمانسییەکان لە ژێر کاریگەری فەلسەفەیی (شلیگل)دا کە پێیوايه دابەشکردنی ئەدەب بۆ ژانرەکان جۆریکە لە کۆنترۆلکردن و پێویستە ئەدەب نەچیتە ژێر ئەو بارهوه؛ داوای تیکشکان و لەناوبردنی سنوورەکانی نیوان ژانرە ئەدەبیبیەکانیان دەکرد. فەیلەسووفی ئیتالی (بېندیتۆ کرۆتشی) سالی (۱۹۰۲) کتیی (شعیرییەت)ی بڵاوکردووه و تبايدا دابەشکردنی ئەدەبی بۆ ژانری سەرەخۆ رەتکردووه. کرۆتشی وەکو دەربرین و گوزارشتیکی دەرروونی یان هەستی لە ئەدەب دەرروانی و لە هەمان کاتیشدا پێیوايه کە ئەدەب دیاردەکی زمانییە. بە واتایەکی دیکە، ئەوه هەلۆستە شعورییەکانە کە ژانری دەقە کە دەستنیشان دەکەن. هەر وهه بەلای کرۆتشی وه ئەدەب بریتییە لە کۆمەلایەتی قەسیدە سەرەخۆ و شانۆنامە و رۆمان کە هەموویان لە یەك ناودا هاوبەش (سالم و السعیدی، ۲۰۰۶، ۱۳۶). (د. جۆنسون)یش پێیوايه کە: "ناکریت یاسا بۆ ژانری ئەدەبی دابەش کرد، کە کاتیکدا نووسەرێکی بلیمەت نوێگەری لە کاریکی ئەدەبیبیدا دەکات و هەموو ئەو یاسایانە تیکەشکێتی کە ئەوانە ی پێش خۆیان دایانناوه" (الساعدي، ۱۹۹۹، ۱۳۳). هەر بۆیه زۆریک لە رەخنەگران دەستیان لە پێناسەکردنی ژانرە ئەدەبیبیەکان و پۆلێنکردنیا هەلگرت، وەکو رەخنەگری ئەمریکی (رینیه ویلک) لە کتیی (چەمکەلێکی رەخنەیی 1970) و (سپینکارن)یش کە پێیانوايه باشره هەر کاریکی ئەدەبی جیا لە ژانرەکە ی سەربکریت.

وتیری جیاکردنەوهی ئەو دوو قۆناغە سەرەوه کە پەرەسەندنی ژانرە ئەدەبیبیەکان پێشاندهندەن، پێویستە ئاماژە بۆ ئەوه بکەین کە هەموو ژانرە ئەدەبیبیەکان هەر لە سەرەتای پەیدا بوونیا نهوه لە ئەدەبی هەموو میللەتانی دنیا، بە جۆریک لە جۆرەکان باوهشیان بۆ یەكتری کردووتەوه و تیکەلێ یەكتر بوونه. بۆ نمونە، داستان لە ئەدەبی یۆنانییدا، زۆر بە قوویی و بە روونی باوهشی بۆ ژانرەکانی تری وەکو شعیر و چیرۆک و رۆمان کردووتەوه، ئەمەش لە داستانی (ئەلیازە و ئۆدیسای) هۆمیرۆس بەرجاوه کەوتیت. بەلام لە رۆژگاری ئەمرودا، چوونەناویەکی ژانرە ئەدەبیبیەکان بە شتووی جیاوازه لە دەقی ئەدەبیبیدا رەنگدەهاتەوه. ئەمەش بۆ دوو هۆکار دەگەریتەوه:

1. **هۆکاری بابەتی**: کە خۆی لە میکانیزمەکانی سەردەم و رینگاکی بەیوهندیکردن و تەکنۆلۆجیا و بەژمارەکردن دەبینیتەوه کە رۆلیان لە شتوهرتیی دەقدا هەیه، جا چ لەسەر کاغەز بێت یان دەقی ئەلکترونی بێت (فوغالی، 2009، 171).
2. **هۆکاری خودی**: دەگەریتەوه بۆ پیکهاتە سەرەکی خودی داھینەر، کە خاوهنی خۆیتدەوهی فرە لایەن و سەرچاوهی رۆشنیری هەمەرەنگە، چونکە بەهره و سەلیقە ئەدەبی و هونەری لەلای مرۆف شتیکی تاییەتە بە خۆی، هەرچی شتووه یان ژانری ئەدەبی و هونەرییە کە داھینەر هەلیدەبژێرت، ئەوا لایەنی کۆمەلایەتی و رۆشنیری و میژووویەوه کاریگەری خۆیان لەسەری جیدەهیلن، بەلگەش بۆ ئەم قەسەیه ئەویە کە ئەو ژانرە ئەدەبی و هونەرییەکانی هاوشتووی یەكتر لە شوێنگەل و زەمانگەلی تاییەتدا باون و بڵاوبوونەتەوه، وەکو نیگارکێشی و پیکهاتاشی و مۆسیقا لە سەردەمی دەستەلاتی کەنێسەدا لە ئەوروپا، لە لای عەرەبیش شعیر لە سەردەمی جاهیلی و خۆشنووسی و ئەرابیسک (زەخرەفە عەرەبی) لە سەردەمی ئیسلامدا (العشماوي، 1994، کما ورد فی غوادرة، 2009، ص 76). لە لایەکی تریشەوه هەندیک داھینەر دەتوانن لە یەك کاتدا لە چەندین ژانری ئەدەبی و هونەریدا داھینان بکەن، وەکو فەرهاد پیربالی کە سەرباری نووسینی تیۆری و رەخنەیی، شعیر و چیرۆک و رۆمان دەنووسیت و خۆییش لە بواری وینەکێشان و مۆسیقاشدا تاقیکردووتەوه. چەندین نووسەر تریشمان هەن کە لە چەندین ژانردا داھینانیا کردووه؛ شێخ نوری شێخ سالح، ئیبراهیم ئەحمەد، دیلانی شاعیر، حوسین عارف، شێرزاد حەسەن، بەختیار علی شعیر و رۆمان و شانۆگەری دەنووسیت، هیوا قادر شاعیر و رۆماننووسه، کاروان کاکه سوور چیرۆکنووس و رۆماننووسه، مەهاباد قەرەداغی کە رۆمانەکە ی کەرەستە ی باسەکەمانه، شاعیر و چیرۆکنووس و رۆماننووسه. جا لەبەر ئەم نزیکییە نیوان ژانرە ئەدەبی و هونەرییەکان، ژانریکی ئەدەبی یان هونەری دادەهینرت کە تیکەلێ بێت لە دوو ژانریان زیاتر، ئەم ژانرە ئەدەبیبیە نوێیهش پێویستی بە لێهاتووی و توانای مەعریفییە تاكو نەینیی و جوانییەکانی دەربخات و لە هەمان کاتدا خۆیتدەوه و تیکەیشتن و رافەکردنی پێویستی بە چربوونەوه و کۆبوونەوهی توخمەکانی درککردن و مەعریفه و جوانیاسییه (قدید، ۲۰۰۹، ۳۹۱).

لە هەموو ئەو قەسەکانی سەرەوهدا، دەگەین بەوهی کە جیاکردنەوه و پۆلێنکردنی ژانرەکان و سنوور دانان لەنیوانیاندا، ئەك هەر سوودی نییه، بەلکو شعیرییەتی ژانرەکە پەكدەخات و بواری نادات کە دیدیکی هونەری نوێ پێشکەشکات.

بەشی دووهم

چوونەناویەکی ژانرە ئەدەبیبیەکان لە رۆمانی فاتیلادا

رۆمانی فاتیلادا، سێبەمین رۆمانی مەهاباد قەرەداغییه و سالی (۲۰۱۶) بڵاوکراوتەوه. رۆمانیکی دەولەمەندە؛ چ لە رووی ناوهرۆکەوه و چ لە رووی ژمارە ی ئەو ژانرە ئەدەبیبیەکانی کە لەخۆی گرتوون. رۆمانیکی میژوووییه و تبايدا نووسەر لە رینگە خستنهرووی ژاننامە تاییەتی و یادوهری هەندیک لە

هاورپیکانی و ناسینتیکی خپرا و سهرپییانهی خوږهوه، ژبانی پر له ئیش و نازاری شههید (دکتور ئاتیلای) تیکۆشه‌رمان بۆ ده‌گپرتنه‌وه که چۆن به هۆی عه‌شقی (فاتم) هوه، له‌گه‌نجیکی سهره‌رپۆوه هه‌موو ژبانی ده‌گوریت و پشت له‌ خواردنی حه‌ب و خواردنه‌وهی مه‌ی و جگه‌ره‌کیشان ده‌کات و روو له‌ ده‌رگی خوا ده‌کات، به‌و هیوای عه‌شقه‌که‌یان به‌ ئاکام بگات، به‌لام خوا وه‌لامی ناداته‌وه و دیداریان هه‌لده‌گریت بۆ قیامه‌ت. چونکه (فاتم) له‌گه‌ل ته‌واوی نه‌ندامانی خپزانه‌که‌ی ده‌که‌ونه به‌ر شالووی نه‌نفالی به‌دناوه‌وه و دکتور ئاتیلای له‌ دواي راپه‌رپینی به‌هاری (۱۹۹۱) له‌ بناری باوه‌ شاسوار شه‌هید ده‌بیت. واته‌ ناوه‌رۆکی ئەم رۆمانه‌ له‌ دوو بابته‌ی سهره‌کی پیکدیت؛ بابته‌ی ئینسانی گه‌وره‌ که‌ عه‌شق و خو‌شه‌ویستییه‌ و، بابته‌ی سیاسیی که‌ له‌ کاره‌ساتی نه‌نفالدا خو‌ی ده‌بیتنه‌وه، که‌ ئەمیش له‌ راستییدا کاره‌ساتی ئینسانی گه‌وره‌یه‌، به‌لام مرۆفایه‌تی له‌و سهرده‌مه‌دا، له‌ ناست نه‌و کاره‌ساته‌، له‌به‌ر کۆمه‌لێک به‌رژوه‌ندی سیاسیی نه‌هیچیان بینی و نه‌هیچیان بیست. به‌ واتایه‌کی تر، نه‌ ویستیان هیچ بیین و نه‌ هیچ بیستن.

فاتیلای، وه‌کو له‌ سهره‌وه‌ ئاماژه‌مان پیکرد، رۆمانیکی مژووویه‌. هه‌روه‌ها رۆمانیکی ژبانامه‌ی بابته‌یسه‌، چونکه‌ له‌ بنه‌رته‌دا تایه‌ته‌ به‌ گپرانه‌وه‌ی ژبانامه‌ی شه‌هید دکتور ئاتیلای. نووسه‌ر بۆ نووسینی ئەم رۆمانه‌ پشتی به‌ ژبانامه‌ی تایه‌تی دکتور ئاتیلای به‌ستوه‌ و له‌گه‌ل گپرانه‌وه‌که‌ی خویدا ئەم ژبانامه‌ تایه‌تییه‌ی کردوه‌ به‌ ژبانامه‌یه‌کی بابته‌ی. دياره‌ له‌ بنه‌رته‌دا نووسینی ئەم رۆمانه‌ له‌سه‌ر داوای دکتور ئاتیلای خو‌ی بووه‌ که‌ دواهه‌مین داوای بوو له‌ نووسه‌ر و دواي چهند کاتژمێرک ئیتر شه‌هید ده‌بیت. ئاماڤه‌ی له‌م داوایه‌ی ئاتیلای نه‌وه‌بووه‌ که‌ چیرۆکی عه‌شقی خو‌ی و فاتم که‌ شالووی نه‌نفال بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لێکی دابین، بۆ هه‌میشه‌ به‌ نه‌مری بمانته‌وه‌. به‌لام ئەم ژبانامه‌ تایه‌تییه‌ی دکتور ئاتیلای ته‌نیا له‌ رۆژی له‌ دایکبوونی خوږه‌وه‌ هه‌تا پاشه‌کشه‌ی هیزه‌کانی پێشمه‌رگه‌ له‌ سهره‌به‌ندی شالووی نه‌نفال و کیمیاباران له‌خوگرتوه‌وه‌. بۆیه‌ نووسه‌ر بۆ ته‌واوکردنی هه‌موو رووداوه‌کان ناچار بووه‌ په‌نا به‌رته‌ به‌ر هاوڕێ پێشمه‌رگه‌کانی و هه‌ندی له‌ خزمه‌کانی تاكو بتوانیت ته‌واوی رووداوه‌کانی ژبانی به‌ ئاوتته‌کردنی خه‌یالی ته‌ده‌بیانه‌ی خو‌ی، بنووسیته‌وه‌.

رۆمانی فاتیلای وه‌کو هه‌ر رۆمانیکی تر له‌به‌ر فراوانی فه‌زاکه‌یدا باوه‌شی بۆ چهند ژانریکی ته‌ده‌بیی تر کردوه‌ته‌وه‌، له‌وانه‌ شیعری، گه‌شتنامه‌، رۆژانه‌ یاداشت، دراما. له‌ لاپه‌ره‌کانی داها‌توودا به‌ نموونه‌وه‌ چۆنه‌تی چۆنه‌ناویه‌کی ئەم ژانرانه‌ له‌گه‌ل رۆمانه‌که‌دا روونده‌که‌په‌وه‌.

1. چوونانه‌یه‌ک له‌گه‌ل درامادا:

هه‌ر له‌ سهره‌تای په‌یدا‌بوونییه‌وه‌، رۆمان له‌گه‌ل درامادا ئاوتته‌ بووه‌. ئەمه‌ش له‌ رێگه‌ی ته‌کنیکی گه‌توگۆوه‌، که‌ سیما و بنه‌مای سهره‌کی هونه‌ری درامایه‌. به‌لام جیاوازی گرنگی نیوان رۆمان دراما له‌ رووی بنیاته‌وه‌، ئەوه‌یه‌ که‌ دراما هه‌مووی گه‌توگۆیه‌ و زۆر ده‌گه‌من نه‌بیت گپرانه‌وه‌ی تیدا نییه‌. هه‌رچی رۆمانه‌ گپرانه‌وه‌ و گه‌توگۆ و هه‌سفیشی تیدا به‌. هه‌لبه‌ت له‌ حیکایه‌تی کۆن و فۆلکلۆریدا گه‌توگۆ هه‌به‌، به‌لام هه‌موو گه‌توگۆکانی ناو حیکایه‌تی فۆلکلۆری له‌ رێگای گپره‌وه‌وه‌ ده‌گوازینه‌وه‌، واته‌ گه‌توگۆی ناراسته‌وخۆن. به‌لام له‌ درامادا، هه‌موو گه‌توگۆکان راسته‌وخۆن و کاره‌کته‌ره‌کان خۆیان ده‌دوین و گوزارشت له‌ خۆیان ده‌که‌ن. واته‌ هه‌موو دیمه‌نه‌کان دیمه‌نی نموونه‌یین و زۆر به‌ ده‌گه‌من نووسه‌ر له‌ رێگای هه‌سفیشی کورته‌وه‌ بۆ دوخی کاره‌کته‌ره‌کان، ده‌ستوه‌ردانیکی زۆر که‌م ده‌کات. – ئەه‌گه‌رچی له‌ درامای کۆندا، چ تراجیدیا و چ کۆمیدیا، گه‌توگۆی کاره‌کته‌ره‌کان کۆمه‌لێک بۆچوونی شاعیر بوون و زیاتر گوزارشتی له‌ دیدگایه‌کی باوی کۆمه‌ل ده‌کرد تاوه‌کو خودی کاره‌کته‌ره‌که‌ خو‌ی – (قسومه‌، 2009، 19).

که‌واته‌، گه‌توگۆ له‌ رۆمانیدا ته‌کنیکی گرنگی و سهره‌کییه‌ و کۆمه‌لێک ئه‌رکی گرنگی ده‌بیت. وه‌کو له‌نا‌بردنی ساردی و بێزاری گپرانه‌وه‌ و به‌خشینی پشووویه‌که‌ به‌ گپره‌وه‌ و خوینه‌ریش، چونکه‌ نابیت زۆربه‌ی رووداوه‌کانی رۆمانه‌که‌ له‌ رێگه‌ی گپره‌وه‌ پێشکه‌ش‌بکری. له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ رۆمانووس پێویسته‌ ئەوه‌ له‌به‌رچاو بگریته‌ که‌ ته‌واوی یان زۆربه‌ی رۆمانه‌که‌ی به‌ گه‌توگۆ بنیاتبنیت (مقلد، 1975، 10)، چونکه‌ به‌م شیوه‌یه‌ ده‌قه‌که‌ زیاتر له‌ دراما و شانۆ نزیك ده‌بیته‌وه‌ تاوه‌کو رۆمان و تایه‌تمه‌ندی رۆمان له‌ده‌سته‌دات. واته‌ پێویسته‌ رۆمانووس، هاوسه‌نگیه‌که‌ له‌نیوان گپرانه‌وه‌ و گه‌توگۆدا رابگریته‌ (بۆ زیاتر زانیاری له‌باره‌ی ئەرك و رۆلی گه‌توگۆ له‌ رۆماندا، بروانه‌: سه‌عید، ۲۰۱۳، ۲۲ - ۲۶).

نووسه‌ری رۆمانی فاتیلای به‌ راده‌یه‌کی باش هاوسه‌نگی نیوان گپرانه‌وه‌ و گه‌توگۆی راکرتوه‌ و به‌ پێی توانا و پێویست له‌ کات و شوێنی خویدا کاره‌کته‌ره‌کان و خویشی وه‌کو نووسه‌ر هیناوه‌ته‌ قسه‌ و دیمه‌تیکی درامی بنیاتناوه‌. واته‌ وه‌کو گپره‌وه‌ کشاوه‌ته‌ دواوه‌ و کاره‌کته‌ره‌کان خۆیان گوزارشت له‌ خۆیان ده‌که‌ن.

نووسه‌ر له‌ سهره‌تای رۆمانه‌که‌، ئاماژه‌ به‌ سهردانه‌کانی ئاتیلای ده‌کات بۆ لای خو‌ی و داوای لێ ده‌کات که‌ شیعریکی بۆ بنووسیت هه‌موو چیرۆک و به‌سه‌ره‌تای عه‌شقی خو‌ی و فاتم له‌خۆبگریته‌. له‌ وه‌لامدا ئەم گه‌توگۆیه‌ له‌ نیوانیاندا دروسته‌بیت:

– به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوم دکتور، شیعریکت بۆ ده‌نووسم به‌ دلی خۆت بێت.

– به‌ئین بێت؟

– به‌ئین بێت، به‌لام بۆ ئەوه‌ی ته‌واو به‌رجه‌سته‌ شیعره‌که‌ به‌ بالای خه‌می دلی تۆ بکات، پێویسته‌ ته‌واوی چیرۆکه‌که‌تم به‌ ده‌می خۆت بۆ باس بکه‌یت. ده‌مه‌وی له‌ خۆته‌وه‌ بیه‌ستم چیت به‌سه‌ر هاتوه‌وه‌. من زۆر شتم بیه‌ستوه‌ سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی عه‌شقه‌که‌ت، به‌لام هێنده‌ به‌س نییه‌، ده‌مه‌ویت به‌ده‌م باسکردنییه‌وه‌، من پرسبارت لێ بکه‌م و تۆش وه‌لام بده‌یته‌وه‌. (قه‌رده‌اغی، ۲۰۱۶، ۱۴)

دواي ئەم قسه‌یه‌، مه‌هاباد خو‌ی وه‌کو گپره‌وه‌ دیته‌وه‌ ناوه‌وه‌ و کاریگه‌ری قسه‌که‌ی خو‌ی له‌سه‌ر ئاتیلای باس ده‌کات به‌ راده‌یه‌که‌ په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌ له‌ قسه‌که‌ی، چونکه‌ برینی ئاتیلای ده‌کولیته‌وه‌ و چهند دلۆپێک فرمیسک به‌ چاوه‌کانی ئاتیلادا دینه‌ خواره‌وه‌. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئاتیلای فرمیسکه‌کانی ده‌سرتیه‌وه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌:

– بێگومان بۆتی باس ده‌که‌م. وا هه‌ست ده‌که‌م تۆ جیاواز له‌ هه‌ر که‌سێکی تر له‌ ناخی من تیده‌گه‌یت. به‌لام ئەم جاره‌ ناتوانم، رۆژیکی تر دیمه‌وه‌ و بۆت باس ده‌که‌م، به‌لام با ئامانه‌ت بێت له‌ لات و بیاپازیه‌.

– مه‌به‌ستت چیه‌ بیاپازیم، واته‌ نه‌ینیه‌ و بۆ که‌سی باس نه‌که‌م؟

– به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، بۆ هه‌موو که‌سێکی باس بکه‌!

– که‌واته‌ ناوی فاتیمه‌ بوو!

- ئا، ئاخ، بە ئی، بانگیان دە کرد فاتم، هیندە تیکەل بە رۆحم بوو هەمیشە دەمگوت تۆ فاتم و من ئاتایلا، گەر ناوێکەمان تیکەل بکەین دەبین بە فاتیلا.

- "فاتیلا!" زۆر ناوێکی جوانه! (قەرەداغی، ۲۰۱۶، ۱۴ - ۱۵)

لەم نموونەیدا، دەستوردا نێکی کەم هەیه لەلایەنی نووسەرەوە، بەلام کە دینە گفتوگۆ وەک دیمەنێکی درامی و بەبێ هیچ گێرانیوە و وەسفیک قسەکانی خۆیان دەکەن و راستەوخۆ گوزارشت لە ناخ و دیدی خۆیان دەکەن. ئەوەی جێی سەرئێش و سەرنج و باسە، کە ئەو دانیشتن و پرسیارکردنە هەرگیز روونادات تا مەهابادی نووسەر لەبارەی عەشقه کە یەوێ پرسیاری لێ بکات. چونکە ئاتایلا تەنانەت فریا ناکەوێت شیعەرە کەش ببینێت و بخوێنێتەوە و لە هێرشێکی سوپاس بە عەس بۆ سەر شاری کفری شەهید دەبێت. بەمەش بە برۆی ئیمە کە لێن و بۆشاییەکی زۆر لە رووداوەکان دروستبوو، کە دەکرە لە زاری خۆیەو وەرگیرایە.

لە نموونەیهکی دیکەدا، کاتیک ئاتایلا بە هۆی عەشقی فاتمەو تۆبە کردووێ رووی لە دەرگی خوا کردوو، رۆژێک دەچیتە تەکیە و لە گەل شێخی باوکی فاتم دەکەوێتە گفتوگۆ و زیاتریش بە مەبەست باسە کە بەلای ژن بە ژن و مارەیی و شیرایی لە شەرعدا دەبات و پرسیاری ئەو لە شێخ دەکات کە ئایا ئێو وەک شێخ چۆن کچ بە شوو دەدەن؟ ئیتر لێرەو و گێرەرەو بە تەواوی پاشەکشە دەکات و بواری ئاتایلا و شێخ دەدات کە خۆیان بە نازادی قسە بکەن:

- با عەرزت بکەم، ئیمە وەک مسکینەکان ژن بە ژن ناکەین و باوکه گەورەمان لێ قەدەغە کردوین ژن بە ژن بکەین. کچ ئەبێ رەزامەندی لەسەر ئەو کەسە بێت کە شووی بێ ئەکات. ئیمە شێخ کچ بە زۆر نادەین بە شوو.
- یا شێخ ئەمانە ئۆ ئەیلێ هەموویان فەرموودە پێغەمبەرن دروودی خۆی لەسەر بێت، لەوانەیه باوکه گەورەشتان هەر مەبەستی قسە کە ی پێغەمبەر بێ و کە گوتووێتی ژن بە ژن مەکەن.
- رۆحم بە قوربانی پێغەمبەر بێت، ئاخ پێغەمبەر باوکه گەورە ئیمەیه.
- ئەی شێخ ئێو بە هەموو کەسێ ژن دەدەن، بۆ نموونە هەر کەسێ کە ئیماندار و راستگۆ و خزمەتگوزار بێت و حەزی لە چاکە بێت و رقی لە خرابە بێت؟
- ئەگەر شێخ بێت بە ئی دەیدەین، بەلام ئەگەر مسکین بێت نابێت و نایدەین.
- یا شێخ بۆچی جیاوازی دەکەن و ئەی خوا مروۆی بە یە کسانێ دروست نە کردوو؟
- ئەو جیاوی و ئەمە جیاوی.
- یا شێخ ئەو پەیرهوی شەریعەتی خۆی گەورە نەکات بە چی دەژمێردیت؟

- بە کافر. (قەرەداغی، ۲۰۱۶، ۱۰۱ - ۱۰۲)

لە ڕێگەی ئەم گفتوگۆ درامییەو کە گێرەرەو بچووکترین و کەمترین دەستوردا نێکی لە گفتوگۆکان نە کردوو، نووسەر هەر لە زاری کارەکتەرەکان خۆیانەو دنیابینیانی خستوو تەروو. بە تایبەتییش دیدی پر لە چەواشەکارانە شێخ کە خۆیان بە ئەو پێغەمبەر دەزانن و هەمیش بە چاویکی کەمتر لە خەلکی دەروان.

2. چوونانەیهک لە گەل شیعردا:

ئاتایلا، سەرەتا کە ژاننامە تایبەتیە کە خۆی دەدات بە مەهاباد قەرەداغی، داوای ئەوێ لێ دەکات کە شیعریکی بۆ بنووسیت گوزارشت لە عەشقی خۆی و فاتم بکات و مەهابادیش ئەو داوایە بۆ جێبەجێدەکات و شیعەرە کە ی بۆ دەنووسیت. بەلام ئاتایلا هەرگیز ئەو شیعەرە نابینێت چونکە ئەو رۆژی رۆژیم هێرشدە کاتە سەر شاری کفری، ئاتایلا بە پەلە خۆی دەگەیهنێتە مەهاباد و داوای شیعەرە کە ی لێ دەکات، بەلام مەهاباد دە ئی هیشتا پیاچوونەو و پانکۆسکردنی دەوی و بە زوووترین کات تەواوی دەکەم. ئەویش بە پەلە دەروا و بە مەهاباد دە ئیت: "حەیاتم شیعەرە کە بکە بە چیرۆک، بە رۆمان، بە داستان، من دەبێ برۆم چاوەرێم. ئێوێش ئاگاتان لە خۆتان بێت لەوانەیه بۆردومانێکی خەستی شارە کە بکەن. باشترە لە شار بچنە دەرەو. باشه؟! برۆن ها!" (قەرەداغی، ۲۰۱۶، ۲۲).

ئەمە دوا دیداری ئاتایلا و مەهابادە و ئەو رۆژە شەهید دەبێت. بۆیە دواتر مەهاباد لە دوا بێست و پێنج سأل داواکە ی بە جێ دەگەیهنێت و سەرباری ئەو شیعەرە کە بۆی نووسیو، ئەم رۆمانەش دەنووسیت. بەلام ئەوێ مەبەستی ئیمەیه لێرە ئەو شیعەرەیه کە کاتی خۆی بۆی نووسیو و فریا نەکەوتوو بە تەواوی ببینیت، لێرەدا مەهاباد لە گەل گێرانیوەی ئەوێ کە چۆن لە گەل خوێندنەوێ چیرۆکی ئەو عەشقه ناکامە ئەمیش هەست بە نازاریکی قوول دەکات و دەست بە نووسینی شیعەرە کە ی دەکات و دوو کۆپەلی لێ ئاوتێتە رۆمانە کە کردوو:

"ئە ی پەری ژین، ئە ی نازەنین / تۆ ی و خودای پایی ئەوین / بمگە یەنە و ئیستگە ی تەنگی رۆژی دوا ییم / بۆ لای عەشقی بێ سەرەتا و بێ کۆتایییم / بۆ لای یارم، / چونکە گومان دەکەم لەو ی / لەسەر بەرمالی عەشقیکی پاک دەخەو ی.

ئە ی پەری ژین! بێ ئەو ئۆقرە ی نییە گیانم / بە ئیله با کراسی جەستەم فرێدەم / دوا ی خەلۆتی نوێژ و نزا / لە باوێشی خۆمی بنێم، / دلمی و ئیدەم. ئە ی پەری ژین! / لەوێ ئە ئوم لێ ونە، / هەر وەکو شێت تاوی دەگریم، / تاوی بە خۆم پێدە کەنم / لەنێو بیابانی خەما / چی دەبینم وا دەزانم ئەو و خیرا رادە چەنم! / تۆ بێ و خودا، ئە ی پەری ژین / بمگە هە ئم و با خۆر بۆ خۆی هە ئم بمژی / چیتەر بەرگە ی ژبان ناگرم / ونبوونی یار / وە ک شالۆی ژهری ئازار، / بە رووی دەر وونم دە برژی! / گشت چرکە یه ک ئەم تالۆی حەسرە تانە / بە بەردەمی دلی و ئیلم / بە بەردەمی نیگی لێم، / دی و دەمکوژی! / دی و دەمکوژی!" (قەرەداغی، ۲۰۱۶، ۱۸ - ۱۹).

ئەمە سەرەتای شیعەرە کە یه کە مەهاباد دنیای نییە لەوێ کە ئایا بە تەواوی گوزارشت لە نازارەکانی ئاتایلا دەکات یان نا؟ هۆی ئەم دوو دلیبەشی لەوێو سەرچاوە دەگریت کە بەلایەو ئازار و حەسرەتەکانی ئاتایلا بە چەندین داستان و هۆنراوە تەواوان. لێرەدا مەهاباد وەک زمانحالی ئاتایلا، باس لە دۆخی شێواو و دەر وونی هە ئفرچاو و تیکشکانی یه کجارە کێ تەواوی ژبانی دەکات، بۆیە ئاوات بە مردن دەخوازیت و تکا لە فریشتە ی ژین دەکات کە دەستبەرداری بێت و گیانی لەو زیندانی جەستە یه ی رزگاری بێت و لە جیهانی دوا ی مردندا بگات بە یارە کە ی و هەر هیچ نە ی لەوێ دلی خۆی پێشکەش

بکات و به یهک بگهن. چونکه لهم جیهانه به یهک نهگهیشتن و لیک دابران، بویه ههموو چرکه به کی ژیان به بی ئه و ههکو ژههری ماره و ورده ورده دهیکوژیت.

له نمونه که ی تردا که مه هاباد لیره ئاویتته دهقه ی کردوو و جهخت لهسه رارایی و نیگه رانی خوی ده کاته وه که هه رچهنده ده نووسیت، ترسی ئه وهی هه یه که نه توائیت به ته وای گوزارشت له و نازاره ی ئاتیلای بکات. لهم نمونه یه شدا که که مینک دریزتره له وی پیشتر، مه هاباد لهسه زاری ئاتلا و به خه یائی ئاتیلای وه سفی خه یال و خۆشه ویستی ده کات و به سه رچاوه ی ئیلها می شیعر و هونه ری داده نیت. له بهر دریزی نمونه که نه نیا چهن د دیریک لئ وهرده گرین:

"کی ده یزانی نه ندیشه ی ساده و گه شی من / ده بیته ده ریابه کی وا پر گیزهن و قوول و بی بن / خۆشه ویستی چهن د جوانه، چهن د داهینه ره / په یای مه یی خوایه، سه روشی شیعر و هونه ره / بۆکرووی ناگریکی شالابهره ئه یینه که م / ئیستا مشتی خاکستهره دل به پر له برینه که م / راهه ستابووم له بهر ریزنه ی گری بارانی ناخی تو / ده مگوت گیانه شیرینه که م، بۆ یهک ده بین ده خه م مه خو / ده مگوت په پوله ی ئاواتم، نه زریان، نه شالای قین / ناتوانن دوورمان خه نه وه له یه کتری و بۆ یهک ئه بین / مه رج نییه لهسه زه مین بیت ئه و گه یشتن به تویه / گرنگ ئه وه یه ئاویتته ی رۆحم بووه ئه و بشکویه (...) توش بی ده نگ مه به، له ههر کوپی بانگم بکه تا ده توانی / با بتدوژیتته وه گیانم، بزانی له کوپی په نهانی / گولم فاتم، دل م فاتم، زیاتر مه رۆ، ئه وه منیش بۆ لات هاتم / مویتته لاتم، هه موو کاتم، به گیان و به دل له لاتم." (قه ره داغی، ۲۰۱۶، ۱۹ - ۲۰).

له راستیدا، سه بهارت به کات و شوینی ئاویتته کردنه که دا، مه هاباد تا راده یه کی باش سه رکه و توو بووه له مه زانندی نمونه شیعریه کان و پرۆسه ی گیزانه وه که ی بی بردوو ته پیشه وه و له هه مان کاتا ده و له مه ندی کردوو. به لأم سه بهارت به ئاسی شیعره که جیاوازیه که له هه ردوو نمونه که دا به دی ده کریت. خوینهر هه سته ده کات سه ره تا که باشتره و که م تر زور له خۆکردنی پتوه دیاره، به لأم له نمونه ی دووه مداریتی شیعره که زور ره کیکه له بهر دلان نییه و زوریه ی ده برینه زمانیه کان له رسته ی ئاسی رۆژانه وه نزیکتره تا وه کو شیعر. ئه مهش به بروای ئیمه بۆ چهن د هۆکاریک ده گه ریتته وه. یه که م؛ که م ئه زمونی شاعر له وه سه رده مه دا که له سه ره تای کاروانی ئه ده بی خۆیدا بووه. دووه مین که زور گرگنتره، ئه وه به که ئه م شیعره له سه ر داخوای نووسراوه، واته به ته کلیف بووه، شاعر خوی له خۆیه وه نه هه ژاوه و ده ستی بۆ قه لأم نه بر دووه، به لکو له سه ر داوای ئاتیلای بووه که پیشتر مه هاباد خوی به شیک چیرۆکه که ی بیستوو و خزمایه تیشی له گه لدا هه بووه، بویه ههر ده قیک ئه ده بی که به ته کلیف و داواکاری بنووسیت، به دلنیا یه وه ئه و تام و چیتته ی نابیت که نووسه ر خوی به دلی خوی بینووسیت. به لأم له به شی نۆزده دا که به ناو نیشانی (دۆزه خیک له عه رعه ر) دایه، شیعریکی به قالی ستووی (کیشدار و سه روا دار) تیکه لکردوو به روو داوه کانی رۆمانه که، هه م کات و هه مین شیوه و ته کنیکی مه زاننده که لیه اتووی نووسه ر پیشانده ات. نووسه ر ده یه ویت له ریکه ی خه ونیکه وه که فاتم له زیندانه کانی عه رعه ردا ده بی نیت، هیوا یه ک به فاتم به خشیت، کاتیک خه ون به ئاتیلایه ده بی نیت که له ناو گوندیکدا که وتوو ته ناو دۆنیکه وه، پیاسه ده کات. له وه خه ونه ی فاتمدا، ئاتیلای زور ماندوو و بی تاقه ته و ریشیک دریز، چاوه فرمیکه، له ژیر سبهری دار هه ناریک داده نیشیت و ده سته کات به گورانی وتن، گورانیکی زور خه مناک که به ته وای گوزارشت له حالی خوی ده کات که چۆن له پیناو عه شقی فاتم بووه به سو فی و به رده وام نۆزده کات و چاوه رپی گه رانه وه ی فاتم. هه رچهنده نووسه ر ئاماژه به وه ناکات که شیعری ئه م گورانییه هی کتیه؟ به لأم به ئه گه ریک زوره وه هی نووسه ر خۆیه تی و له سه ر زاری ئاتیلای چریویه تی. چونکه ئاتیلای له گه ل ئه وه ی مرۆفیک هه ست ناسکه، به لأم هه رگیز ئه و توانا ئه ده بییه ی نه بووه شیعریکی وه ها به و نیتته وه. له بهر دریزی شیعره که هه رچهن د دیریک که می لئ وهرده گرین به نمونه:

له زیادبووندا یه قیشی دل، برینداری شیخ زاده یه
من تامه زرۆی به حری عه شقم له چاوانی فاتیمه یه
چه رخی رۆژگار، پیسی به عس، ئاواره ی ئیرانی کردم
بی گونا هم، مه که ن لۆمه م، به نیگای چاو، دلی بردم
کافرک بووم فیری کردم که وا چۆن رووکه مه مرگه وت
ئه و له عه رعه ر، من له دزلی، وا گرم گرت هه روه کو نه وت
تا ده نیت:

چونکه ناوت تاجی سه ره، خوینی دل، خه م ره وینه
ده ئه ی تریفه ی مانگه شه و، له گه رمیانۆ خه بهر بیته
بلی دکتور، ئه ی دیوانه، ئه ی سووتاوی رووی زه مانه
وا فاتم بۆ گه رمیان هات، دووباره ته شریفی هی نا
تا ده نیت:

ئه وانه ی من ده یلیم خوایه، ئه ترسم هه ر خه یال بی و به س
کافر لیک دابریوین، مه حاله رحم کا به که س
ده سا برین هه تا دی زیاد ده کا و لینی ئه چی زوخاو
عه رعه ر و دزلی قه فه زن بۆ دوو دلی عاشق و دامو (قه ره داغی، ۲۰۱۶، ۱۷۲)

له گه ل کۆتای گورانییه که، فاتمیش به دم ناوه یانی ئاتیلایه له خه و راده ی. ئه م خه ونه بۆ فاتم نیشانه یه کی مژده به خشه و هه روه کو نامه یه که له رۆجی ئاتیلایه بۆ ئه م هاتیت، بویه ده گات به و بروایه که ئاتیلای شه هید نه بووه و تا ئیستا له ژیاندا ماوه و ناگی له ژیا نی ئه مینشه که له عه رعه ردا دیله.

3. چووانه یه که له گه ل گه شتنامه دا:

گه شتنامه یان سه فه رنامه، "بۆچوونی نووسه ره سه بهارت به و گه شتانه ی له ولاته جیاوازه کاندایانکات و وه سفی هه موو ئه و داب و نه ریت و هه لسوکه وت و ره وشته ده کات که ده یانینیت، هه روه ها تۆمارکردنی ئه و دیمه نه سه روشتیانه ی که ده یانینیت. یان قوناغ به قوناغ گه شته که ی

ده گه پرتنهوه" (وهبة و المهندس، 1984، 17). واته، گه پرتنهوه بنه مایه کی سهره کی گه شتنامه یه و وه کو هر ده قیچی گه پرتنهوه بیبش گه پرتنهوه و وه سف له خۆده گرت. به پیتی ئەم پیناسیه، شاعیرانی کلاسیکی کوردی به مه بهستی خوتندن و حه ج و زورجاریش ده ره ده ری گه شتی زوریان کردوه، به لام هیچ یه کیکیان ئەو سه فهر و گه شتانه ی خۆیان نه نووسیوه ته وه. بۆیه ئیمه له ئەده ی کوردیدا ته نیا دوو ده قی گه شتنامه مان هه یه، ئەوانیش گه شتی (نالی) یه بۆ حه ج، واته گه شتیکی ئاینییه و به شیعیر نووسراوه ته وه، کهم تا زور له خه یالی خۆیدا وه سفی ئەو شار و ولاته ده کات که گۆری پینغمه بری لینییه. له سهره تای قه سیده که یدا نالی ده ئیت:

ئە ی ساکینی ریازی مه دینه ی منه وه وه

لوتفی بکه بفرمو مه دینه ی منه و وه ره (دیوانی نالی، ل ۱۵۰)

هه ره وه گه شتیکی راسته قینه ی چیرۆکنووس و رۆمانووس (ره ئوف بنگه رد) بۆ ولاتی هۆله ندا به مه بهستی گه شتباری و سهر دانکردن، دوا ی گه پرتنهوه ی له گه شته که ی هه مووی نووسیوه ته وه و له کتییکیدا به ناوی (به ره وه که ناری شپرزهی) چاپی کردوه. هه ره چی گه شتنامه کانی تره که ژماره یان زور که مه و ته نانه ت ناگات به په نجه کانی ده ستیش، ئەوا به شیعیر نووسراونه ته وه وه کو (گه شت له هه وارمان و قه ره داغ) ی گۆرانی شاعیر که گه شتیکی به مه بهستی گه شتباری ته نجام دراوه. ئەم گه شته ی لێره دا بابته ی ئیمه یه و ئاوتیه ی رۆمانه که کراوه، وه کو گه شته که ی گۆران گه شتیکی ناوخۆییه، واته هه ره له ناوه وه ی ولاته و بگره له سنوورێکی جوگرافی به رته سکه. به لام گه شتیکی زۆره ملییه و به ئاره زوی کاره کته ره که خۆی نییه، به لکو گه شتیکی سیاسییه و به ناچار یی شاره که ی خۆی (کفری) له ده ست رژیی به عس جیده هیلیت و روو له ناوچه ئازادکراوه کان ده کات که له ژێر ده سته لاتی پینشمه رگه دان و به دیاریکراویش روو له گوندی (بنه که) ده کات که زیدی دایکی.

وه کو پینشمه ژماره مان پیکرد، که ره سته ی سهره کی رۆمانی فاتیل، ژاننامه ی تایبه تی (دکتور ئاتیل) یه و هه ره له ژاننامه یه دا باسی ئەو گه شته ی کردوه. مه هابادیش ئەو گه شته ی به شیوه یه کی هونه ری جوان ئاوتیه ی رۆمانه که کردوه و به شی پینجم و شه شه می رۆمانه که ی بۆ ئەم گه شته ته رخا ن کردوه.

نووسه ره به شی پینجمه ی به ناوینیشانی (به ره وه ناوچه ئازادکراوه کان) وه تابه تکر دووه بۆ ده ستپیکردنی گه شته که ی ئاتیل که پینشمه پلانی بۆ داناوه و له کۆتا ئیواری له کفری رووده کاته یانه ی ئیواران و داوا له عه باس جه ی رانی هاویری ده کات که پیکه وه بچن بۆ ناوچه ئازادکراوه کان، هه ره چه نده عه باس دوودله له و چوونه ده ره وه یه چونکه پینشمه له ناو شویش بووه و هاوتوته وه ناو رژی و ده مانچه و نارنجوکیکی له گه ل خۆی هیناوه ته وه و ترسی ئەوه ی هه یه شویش سزای بدات، به لام ئاتیل به ئینی پیده دات که ده مانچه یه که و نارنجوکیکی ده کړن ده یه نده وه به شویش و گیانی رگرده کات، ئەویش رازی ده بیت و بریاره ده دن پیکه وه به ره وه ناوچه ئازادکراوه کان برون. دوا ی ته واوکردنی هه موو ئاماده کارییه کان و دایبیکردنی ده رمانیکی زور بۆ پینشمه رگه، ئیواریه که مائاوی له دایکی ده کات و به پیده که ویت.

"دوو کوری گه نچ به ماتۆروه و به م هه موو جان تابه وه ده بوونه جیگه ی گومان گه ره به رینگه ی ئاسایی و جاده دا برون، ئەه گه ره چی شه ویش بیت، بۆیه رینگه ی تریان گرت به ره بۆ ئەوه ی خۆیان له خاله کانی پشکنینی رژیی به عس ببوین" (قه ره داغی، ۲۰۱۶، ۴۵).

یه که م ویستگه یان که به نیازن بۆی برون، گوندی (گۆبان عاره ب) بوو تا کو له وئ ماتۆره که بگه ریننه وه بۆ خاوه نه که ی که ناسیاوینی عه باس جه ی رانه، به لام له به ره نه شاره زایی شه ودا، زه حمه تیه یه کی زور ده بین هه تا رینگه ی راست بدۆزنه وه و بگه نه جیگه ی مه به ست، له ویش هه ره شه ویک ده میننه وه و به یانی زوو له ترسی جاش و سهر یاز ئەویش جیده هیلن و به پ روو ده که نه گوندی ئۆمه ریل، ده مه و عه سه ده گه نه ئۆمه ریل.

"هه روا به هه ره مه کی له ده رگه ی مالنیکیان دا و بوون به میوانیان. خواردنیان بۆ دانا و ئەم ته وه نده ماندوو بوو هه ره له جتی خۆی خه و ی لی که ویت. خه وینی هینده قوول و بینا که لێ خه و تبوو که تا جوار کاتژمیر به خه به ره نه هاته وه. جگه له نامدوو بوونی چه ند کاتژمیریکی رینگه، کاریگه ری ماده ی هۆشبه ره خستبوویه ئەو خه وه قووله وه. که به ئاگ هاته وه بینی جیگه که ی عه باس نه ماوه و عه باس دیار نییه. له ژووره که هاته ده ره وه و له خاوه نمانه که ی برسی، زور نیگه ران بوو که پینان گووت دوو کاتژمیر ده ی پینشمه رگه هاتوون و عه باسیان بردوه." (قه ره داغی، ۲۰۱۶، ۴۹)

لێره دا به شی پینجم ته واو ده بیت و به شی شه شه م ده ستپیده کات به ناوینیشانی (بنه که بوو به بنکه ی ژانی). ئیتر لێره وه به ته نیا و به کۆمه لیک نیگه رانییه وه، به پ به رتیده که ویت به ره و بنه که "ماوه یه که ی په روا رۆیشتبوو هه ره که سی نه هاته ری پرسیاریکی لی بکات و نه یه زانی ته واو هاتوو یان ری ویل کردوه." (قه ره ده اغی، ۲۰۱۶، ۵۱). دوا ی ماوه یه که ده گات به زلامیک له ژێر که پریک و نانیک ده خوات و له ویش هه ره له سه ره رینما یی ئەو زه لامه به رتیده که ویت بۆ بنه که. شه و ده گاته دینی (حه مه ی ماره ف) و ئەو شه وه له وئ ده مینته وه. به یانی دیسان به ته نیا ده ست به گه شته که ی ده کات و دوا ی ماوه یه که رۆیشتن به پ، تووشی تراکتۆریکی ده بیت و له گه لیدا سواره بیت، خۆشبه ختانه سایه قی تراکتۆر خه لکی بنه که یه و له گه ل خۆیدا ده یبانه وه بۆ بنه که و به سه لامه تی ده یگه یه نیت بۆ ناو خزم و که سوکاره کانی دایکی. به م شیوه یه گه شت و سه فه ره هات و نه هاته که ی کۆتایی دیت و به یه کجاری له بنه که ده گیرسیته وه. گه شته که ی ئاتیل سئ شه و رۆژی خایاندوو و به پیتی توانا هه ولده دات باسی رینگه و نه هاهمه تی گرفته کانی سه فه ره که ی بکات، هه ره له ری ونکردن و خۆ پاراستن له مۆلگه ی دوژمن و سوپا و جاش، هه ره وه ها پيشاندانی رۆچی هاوکاری و میواندۆستی و خانه دانی خه لکی گونده کات که میوان زور به متمانه و دنیا ییه وه روویان تیده که ن و ئەوانیش خزمه ت و هاوکاریان ده که ن. ئەم گه شته خالی وه ره ره خانی ژانی ئاتیلایه، چونکه ئیتر له رژیی به عس رگاری بووه و له بنه که جیگه ر بووه، له بنه که ش که به هۆی عه شقی فاته مه وه، سه ره له به ری ژانی ئاو و ژوو ده بیته وه و ده بیت به ئاتیلایه کی تر که ته نانه ت هاویریکی تووشی شوک ده بن.

4. جیوانه یه که له گه ل رۆژانه یاداشتدا:

وه کو پینشمه ژماره مان بۆ کرد، که ره سه ی سهره کیی ئەم رۆمانه ژاننامه ی تایبه تی ئاتیل خۆیه تی. به لام سهر یاری ئەو ژاننامه یه، ئاتیل که له دوا ی ئەنفال له ئیران بووه، به ره له راپه رین و به دیاریکراویش له کاتی شه ری رگرکردنی کویت له لایه ن هاو په یمانانه وه، رۆژانه زور به خیری پووداوه کانی ئەو رۆزگاره ی شه ره که و راپه رینی گه لی کوردستان و پاشان کۆره و گه رانه وه بۆ کوردستانی تۆمار کردوه. رووداوی هه ره رۆژیکی له چه ند دیریک نووسیوه ته وه. ئەه گه ره چی مه هاباد قه ره داغی ئامازه ی بۆ ئەوه نه کردوه که ئەم رۆژانه یاداشتانه ی چۆن و له کئ وه رگرتوو، به لام به ئەه گه رینیکی زۆره وه ئاتیل خۆی له گه ل ژیا نه

تایبه‌تیه‌که‌ی داویه‌تی به مه‌هاباد. ئەویش له‌گه‌ل ڕووداوه‌کانی ڕۆمانه‌که، له‌ کات و شوێنی خۆیدا تیه‌ه‌لکێشی کردووه و ڕووداوه‌کانی ڕۆمانه‌که‌ی پێ ده‌وله‌مه‌ندکردووه. ئەه‌گرچی ه‌هر وه‌کو خۆی و له‌ سه‌ر زاری ئاتیلای دایناوه‌ته‌وه.

نوسه‌ر به‌شی بیست یه‌که‌می ڕۆمانه‌که‌ی به‌ ناوی (ده‌می راپه‌رینه، ده‌می راپه‌رین) بۆ گێڕانه‌وه‌ی ئەو ڕۆژانه‌ یادداشته‌نه‌ ته‌رخانه‌کردووه که له‌سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان بپێکردووه. نوسه‌ر له‌سه‌ر زاری ئاتیلایه‌ ڕووداوه‌کانی مانگی یه‌که‌ تا مانگی ه‌ه‌شتی سالی (١٩٩١)ی زۆر به‌خێراپی و به‌ کورتی باسکردووه، به‌مه‌ش پڕۆسه‌ی گێڕانه‌وه‌که‌ی خێراکردووه و نایه‌وێت خۆتێنه‌ر زۆر له‌ چاوه‌ڕوانییدا به‌هێتیه‌وه و له‌ باسکردنی ڕووداوی لاهه‌کییدا خۆی پاراستووه. له‌به‌ر زۆری نمونه‌کان بۆ ه‌هر مانگیك چهند ڕووداویکی کورت ده‌خه‌ینه‌روو:

"بیست و دووی کانوونی دووه‌م: له‌گه‌ل ه‌ندی ه‌اوری چووین بۆ سه‌قز.

بیست و سێی کانوونی دووه‌م: سه‌قزمان به‌جێهێشت و ه‌اتینه‌ بانه.

بیست و سه‌وتی کانوونی دووه‌م: له‌ چێوه‌ره‌ین. ئێران کۆمه‌کی مڕۆیی گه‌یاند ه‌ه‌لکی عێراق، عێراق موشه‌کی (٥١)ی به‌کارهێنا، تا ئیستا ه‌اوپه‌یمانان ٢٢٠٠ هێرشێ کردۆته‌ سه‌ر ئامانجه‌ سوپایه‌کان له‌ عێراق.

بیست و نۆی کانوونی دووه‌م: له‌ چێوه‌ره‌ین، ئەمشه‌و خه‌ونیکم بێنی، له‌ خه‌وما شیرینییه‌کی زۆرم کړیوه و له‌گه‌ل مام ڕۆسته‌م بێکه‌وه سه‌فه‌رمان کردووه. خوا به‌خێری بگێریت." (قه‌رده‌اغی، ٢٠١٦، ١٨٤)

"پانه‌ی شوبات: داوا له‌ عێراق کرا بکشینته‌وه، به‌لام عێراق رته‌ی کرده‌وه. ئومیدیکی زۆر بۆ ئیمه‌ دروست بووه. براده‌رانی ئیمه‌ پارتیزانه‌کان له‌ نزیک شاره‌کانه‌وه له‌ ئاماده‌باشیدان. له‌ پاش ه‌ه‌موو تاریکییه‌کی شه‌و ه‌ه‌له‌ه‌اتی خۆر ه‌ه‌یه، بۆیه مڕۆف نابیت بێ ئومید بیت. خوا ی گه‌وره بیکردایه فاتمیش ئازادبویه و به‌ یه‌که‌تر شادبووینایه‌ته‌وه. ئاخ فاتم گیان چهند بیرت ده‌که‌م.

بیست و شه‌شی شوبات: سوپای عێراق به‌زی و له‌ کوه‌یت به‌ده‌رنا. ئای چهند دلخۆشین به‌م به‌زم و شکسته‌ی ئەو سوپا داگیرکه‌ر و تاوانباره. فاتم گیان ئەوه خوا تۆله‌ی ئیمه‌ی له‌و خۆینمژانه‌ کرده‌وه. فاتم گیان لای خوا کونفه‌یه‌کونیکه و ده‌شی ئیمه‌ش به‌یه‌که‌تر بگه‌ینه‌وه. چهند قوول بیرت ده‌که‌م، چهندم خۆش ده‌وی نازیزه‌که‌م." (قه‌رده‌اغی، ٢٠١٦، ١٨٥ - ١٨٦)

"پینچی ئازار: ه‌ه‌والی خۆش گه‌هیشته، ئیستگه‌که‌مان به‌ ده‌نگی زولانه‌وه مۆژده‌ی سه‌رکه‌وتنی راگه‌یاند. راپه‌رین له‌ کوردستان ده‌ستی پێکرد، پینشمه‌رگه و گه‌ل شاری رانیه‌یان ئازاد کردووه له‌ ده‌ستی دوژمن.

ه‌وتی ئازار: به‌سه‌ره‌رشی مام ڕۆسته‌م له‌ چێوه‌ره‌وه سه‌عات جواری به‌یانی که‌وتینه‌ری به‌ره‌و شاری سلیمانی. به‌ گوریس له‌ به‌ریه‌سته‌ ئاوه‌که په‌رینه‌وه. براده‌رانی ترمان له‌ دوینێ شه‌وه‌وه له‌وی بوون و ئەمڕۆ له‌ سلیمانی راپه‌رینه و ئازاد ده‌کړیت." (قه‌رده‌اغی، ٢٠١٦، ١٨٦)

به‌م شیوه‌یه له‌ یاداشتکردنی ڕووداوه‌کانی ڕۆژدا به‌رده‌وامده‌بیت ه‌ه‌تا ده‌گات به‌ مانگی ئاب و خه‌ریکن خۆ ئاماده‌کردن بۆ سازدانی ئاهه‌نگیک:

"یه‌کی ئاب: ئیستا له‌ سه‌رته‌کم له‌ باره‌گای پینشمه‌رگه. براده‌ران خه‌ریکی ئاماده‌کارین بۆ سازدانی ئاهه‌نگیک ه‌ونه‌ری و فیستیفالیک ئه‌ده‌پی و بپاره چهند ڕۆژیک بخایه‌نیت.

ه‌ه‌شتی ئاب: ئەمڕۆ فیستیفاله‌که‌ ده‌ستی پێکرد." (قه‌رده‌اغی، ٢٠١٦، ١٩٣)

به‌م شیوه‌یه ده‌ستپێکردنی فیستیفاله‌که‌ دواهه‌مین ڕووداویکه‌ یاداشتیکردووه و لێه‌شدا ئیتر ئەم به‌شه‌ی ڕۆمانه‌که‌ش کۆتای دیت.

ئه‌نجامه‌کان

1. بۆ نووسینی ئەم ڕۆمانه، نوسه‌ر که‌ره‌سته‌یه‌کی باشی له‌به‌رده‌ستدا بووه، وه‌کو ژياننامه‌ی تایبه‌تی و ڕۆژانه‌ یادداشته‌کانی خودی دکتۆر ئاتیلای، جگه‌ له‌ کۆمه‌لێک زانیاری که‌ له‌ قۆناعی دواي ئه‌نفال و پارتیزانییدا له‌ ه‌اوپه‌رینه‌ی وه‌ریگرتووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌کرا زانیاری وردتر و زۆرتر له‌باری ژبانی منای و گه‌نجی دکتۆر ئاتیلای په‌یدا بکات. ئەمه‌ش بۆ نوسه‌ر کاریکێ قورس نه‌بووه، چونکه‌ خۆی خزی ئاتیلایه‌ و له‌وکاته‌دا دایکی ئاتیلای له‌ ژياندا بووه و خوشکه‌کانیشی ماون.
2. نوسه‌ر سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ زه‌مینه‌ خۆشکردن و ئاماده‌کردنی زه‌ینی خۆتێنه‌ر بۆ گێڕانه‌وه‌ی ڕووداوه‌کان و خۆیشی وه‌کو کاره‌کته‌ری ه‌ه‌مانشتران به‌شداربووه، به‌مه‌ش خۆتێنه‌ری تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ ڕووداوه‌کان و ه‌ه‌ستکردن پێیان نزیکه‌کردووه‌ته‌وه.
3. نوسه‌ر توانیوه‌تی بابه‌تی ژياننامه‌که‌ له‌ ژياننامه‌ی تایبه‌تیه‌وه بکات به‌ ژياننامه‌ی بابه‌تی، ئەمه‌ش له‌ ڕینگای گۆرینی جیناوی قسه‌که‌ر بۆ جیناوی سیه‌م.
4. وه‌کو پڕۆسه‌ی ئاوێته‌کردنی ژانره‌کان، ئەم ڕۆمانه‌ توانیوه‌تی چهندین ژانری تر له‌خۆی بگه‌رێت و فه‌زایه‌کی ده‌وله‌مه‌ند دروستبکات، وه‌کو (دراما، شیعەر، گه‌شتنامه، ڕۆژانه‌ یاداشت).
5. به‌لام وه‌کو ته‌کنیک و زمانیش، به‌ تایبه‌تیه‌ی زمانی گێڕانه‌وه، تا راده‌یه‌کی باش سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه، چونکه‌ ده‌کرا ئەو که‌ره‌سته‌یه‌ی که له‌به‌رده‌ستدا بووه، به‌ زمانیکێ بالاتر و خه‌یالیکێ فراوانتر بگێرته‌وه. چونکه‌ ئیستا خۆتێنه‌ر به‌ ئاشکرا و به‌ سانای ه‌ه‌ست به‌وه ده‌کات زۆریه‌ی گفتوگۆکان ه‌هر قسه‌ی ده‌فاوه‌قی ئاتیلای خۆیه‌تی و نوسه‌ر ته‌نیا گواستویه‌تیه‌وه. به‌لام له‌ کۆتای ڕۆمانه‌که‌دا فانتازییه‌کی جوانی دروستکردووه به‌وه‌ی که‌ شه‌هیدبوونی دکتۆر ئاتیلای و فاتی خستووته‌ یه‌که‌ سات و وای پيشانداوه‌ که‌ ئاگیان له‌ شه‌هیدبوونی یه‌که‌تر ه‌ه‌یه، چونکه‌ به‌ هۆی گه‌وره‌پی و پیرۆزی و راستگۆیی عه‌شقیان بۆ یه‌که‌تری، دووری مه‌وداگان، ڕۆحیانی لیک دوور نه‌خستووه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

1. سه‌عید، جه‌لال ئەنوه‌ر (د) (٢٠١٣)، گفتوگۆ له‌ ڕۆمانی کوردی کرمانجی خواروودا (١٩٩١ - ٢٠٠٣)، ١، به‌رێوه‌به‌رێتی چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی سلیمانی، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمانی.
2. قه‌رده‌اغی، مه‌هاباد (٢٠١٦)، فاتیلا، ١، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک.
3. نالی، دیوان (١٣٦٤)، مه‌لا خدری ئەحمده‌ی شاه‌وه‌سی میکايله‌ی، لیکۆئینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، بیاچوونه‌وه‌ی: مه‌دی مه‌لا کریم، مرکز نشر فرهنگ و ادبیات کردی، ارومیه.
4. حمداوی، جمیل (2015)، نظریه‌ الاجناس الادبیه - نحو تصور جدید للجنس الادبی، د. ط، افریقیا الشرق، الدار البیضاء.

5. الساعدي، خالد سهر محي (٢٠٠٦)، قصص الحيوان جنسا أدبيا، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة المستنصرية.
6. سالم، هيثم عباس و السعيد، عبدالكريم خضير (٢٠٠٦)، نظرية الاجناس الادبية – دراسة تاريخية تحليلية، مجلة جامعة ذي قار، ع. 3، م. 2، ذي قار.
7. ستالوني، إيف (٢٠١٤)، الاجناس الادبية، ترجمة: مجد الزكراوي، مراجعة: حسن حمزة، ط1، المنظمة العربية للترجمة، بيروت.
8. العشماوي، مجد زكي (1994)، قضايا النقد الادبي بين القديم والحديث، دار الشروق، ط1، بيروت، ص3. نقلا عن: غوادرة، د. فيصل حسين طحيمر (2009)، تداخل الادب مع الفنون الاخرى، في حداد، نبيل (ا. د) و درابسة، محمود (ا. د)، تداخل الانواع الادبية – مؤتمر النقد الدولي الثاني عشر 22 – 24 تموز 2008، المجلد الثاني، عالم الكتب الحديث، عمان – الاردن.
9. فوغالي، باديس (د) (2009)، السرد الروائي و تداخل الانواع – رواية (جسر للبوح و آخر للحنين) لزهور ونيسي نموذجاً، في حداد، نبيل (ا. د) و درابسة، محمود (ا. د)، تداخل الانواع الادبية – مؤتمر النقد الدولي الثاني عشر 22 – 24 تموز 2008، المجلد الاول، عالم الكتب الحديث، عمان – الاردن.
10. القاضي، مجد (1998)، الخبر في الادب العربي – دراسة في السردية العربية، ط1، منشورات كلية الاداب، تونس – دار الغرب الاسلامي، بيروت.
11. قديد، دياب (أ. د.) (٢٠٠٩)، تداخل الاجناس الادبية في الرواية الجزائرية المعاصرة – الكتابة ضد أجنسة الادب، في حداد، نبيل (ا. د) و درابسة، محمود (ا. د)، تداخل الانواع الادبية – مؤتمر النقد الدولي الثاني عشر 22 – 24 تموز 2008، المجلد الاول، عالم الكتب الحديث، عمان – الاردن.
12. قسومة، الصادق (د) (2009)، الحوار – خلفياته و آلياته و قضاياها، ط1، مسكيلياني للنشر و التوزيع، زغوان – تونس.
13. مقلد، طه عبدالفتاح، (19٧٥)، الحوار في القصة و المسرحية و الاذاعة و التلفزيون، مكتبة الشباب، القاهرة.
14. وهبة، مجدي و المهندس، كامل (1984)، معجم المصطلحات العربية في اللغة و الادب، ج1، ط1، مكتبة لبنان، بيروت.
15. وبلك، رينيه و وارين، اوسن (١٩٧٢)، نظرية الادب، ترجمة: محي الدين صبحي، مراجعة: الدكتور حسام الخطيب، د. ط، المجلس الاعلى لرعاية فنون و الاداب و العلوم الاجتماعية، د. م. ط.